

Hội kỷ Chiến trường - KLVNCH

Yểm trợ ghe xuồng

Xà Vương 12

Mỗi lần đến mùa xuân, tôi chợt nhớ đến chuyến bay yểm trợ tải thương (Dust Off) tại quận Hiếu Lễ thuộc tỉnh Rạch Giá mà tôi không bao giờ quên.

Vùng IV chiến thuật còn được gọi là miền Tây, đất rộng cò bay thẳng cánh, kinh rạch chằng chịt; có lần một anh co-pilot (hoa tiêu/phi công phụ) lúc định tọa độ vị trí đã phải than rằng “Kinh ôi là kinh, biết kinh nào mà tìm”... Người dân miền Tây tính tình hiền hòa, ngay thẳng đúng là mẫu người miền Nam chân chính. Phương tiện di chuyển chính là đường thủy bộ (kinh, rạch) với những chiếc ghe máy đuôi tôm, ghe “tắc rán” để người dân đi từ đầu làng này đến xóm kia. Việc buôn bán thì được vận chuyển trên những chiếc ghe to lớn đi từ tỉnh này đến tỉnh nọ hoặc chở hàng về Sài Gòn....

Vào dịp Tết năm 1973, hai bên Cộng Hòa và cộng sản đã ký hiệp định hưu chiến để toàn dân được vui hưởng ba ngày xuân. Về phía Cộng Hòa, vì đã học được bài học Tết Mậu Thân 1968, nên tất cả quân nhân nói chung và Không quân nói riêng đều phải ứng trực 100% tại chỗ.

Tôi còn nhớ ngày mừng một Tết, PD-255 trực Gunships yểm trợ cho tải thương. Tôi “được” cắt đi lead gun ngày hôm đó. Trong bụng chửi thầm: “Ngày Tết định trốn ra phố Cần Thơ đưa em gái hậu phương đi du hí để tỏ lòng quân dân cá nước... trực thế này thì còn cái gì vui nữa”. Thôi âu cũng là duyên số. Rồi tôi lại tự an ủi cho mình “Ngung

chiến thì còn ai lo đánh đấm gì nữa... chỉ phải có mặt tại phi đoàn mà thôi, biết đâu em gái hậu phương thấy mình côi cút mà vào phi trường thăm mình”.... Sau khi làm tiền phi phi cơ xong, tôi dặn các anh em trực với tôi hãy sẵn sàng khi có lệnh cất cánh và ai nấy về phòng của mình nằm chờ.

Vào khoảng 10:00 sáng, chuông điện thoại tại cư xá độc thân reo “reng... reng”, sĩ quan trực phi đoàn cho biết phi hành đoàn Gunships yểm trợ tải thương cất cánh và liên lạc với Hồng Điều (danh hiệu phi cơ tải thương) trên tần số Paddy. Sau khi cất cánh từ phi trường Cần Thơ (phi trường 31), chúng tôi liên lạc với Paddy để báo cáo phi vụ và lộ trình cũng như xin tọa độ pháo binh để tránh né mục tiêu mà không cần yêu cầu pháo binh ngưng tác xạ, thì Hồng Điều (HD), vào tần số Paddy và hẹn gặp chúng tôi, Xà Vương (XV) tại quận Hiếu Lễ.

Sau khi đáp xuống Hiếu Lễ phi hành đoàn tải thương và Gunships vào văn phòng quận để nghe thuyết trình tình hình bạn và địch tại bãi đáp. Xin được phép trình bày một chút về phi vụ yểm trợ này, thông thường các phi vụ tải thương rất ít cần tới Gunships vì phương tiện eo hẹp của quân đội VNCH, chỉ khi nào “HOT” lắm thì mới cần đến Guns. Vì vậy chúng tôi (Gunships) cần biết rõ tọa độ quân bạn để yểm trợ cũng như tránh tác xạ lầm. Được biết tọa độ tải thương là một tiền đồn nằm về hướng bắc quận Hiếu Lễ khoảng 30 cây số, địch bao vây chung quanh đồn chỉ trừ hướng Nam vì có dân chúng sinh sống nhưng không hiểu họ thuộc phe nào (Cộng Hòa hay cộng sản). Hướng Tây của đồn là một con sông lớn chạy ra hướng Rạch Giá nước chảy rất mạnh từ cửa biển đổ vào. Phía bắc của đồn là con kinh đào từ sông lớn chạy vào đất liền (cửa khẩu) con đường duy nhất để vào tiếp tế hoặc tải thương bằng xuồng, VC đã chiếm con kinh này.

Sau khi nghe thuyết trình xong, chúng tôi (Hồng Điều ** và Xà Vương *) theo chiến thuật sau:

- **Hồng Điều** sẽ bay từ quận Hiếu Lễ với cao độ 2000 bộ khi ở trên đầu cái đồn thì làm overhead approach từ hướng Nam lên Bắc. Tôi xin được giải thích phương thức đáp overhead cho các bạn KQ không ở trong ngành trực thăng được biết. Phương thức overhead là cho phi cơ bay trên đỉnh đầu của target rồi giảm tay ga (throttle), hạ cần cao độ (collective) để độ rơi của phi cơ rơi thật nhanh đến khi thấy target thì lên tay ga trở lại và vào đáp thật nhanh tại target. Diễn tả các động tác thì rất dễ dàng nhưng thực sự hành động thì cần phải là những tay pilot cừ, giỏi, hạng nặng thì mới dám làm overhead này. Các pilot tải thương thì đáp kiểu này như cơm bữa, nên XV chúng tôi rất an tâm.

- **Xà Vương**, gunships, sẽ cất cánh trước đến gần tọa độ (đồn) bay vòng tròn hướng Tây của đồn ở bên bờ trái con sông lớn (từ Nam lên Bắc). Vì có lệnh ngưng bắn nên Gunships sẽ không khai hỏa, nếu bị VC bắn, chúng tôi sẽ bắn để yểm trợ và tự vệ.

- Binh sĩ trong đồn chuẩn bị thương binh tại bãi đáp khi nghe tiếng trực thăng đến.

- “Xà Vương đây Hồng Điều”.

Trực thăng tải thương liên lạc kiểm soát vô tuyến lần chót trước khi vào vùng.

- “Hồng Điều, Xà Vương nghe”.

- “Còn khoảng 5 phút nữa sẽ vào vùng (bãi đáp)”

- “Xà Vương đã thấy bạn (Hồng Điều) khi nào vào final approach cho biết, chúng tôi ở cao độ 1000 bộ về hướng tây”.

- “Bravo đây Alpha”.

Tôi gọi thẳng số 2 của tôi trong tần số nội bộ.

- “Bravo nghe Alpha”...

- “Khi Hồng Điều vào final, chúng ta sẽ đi từ Tây sang Đông (trục đánh), break phải gắt (steep right turn) làm vòng tròn 360 độ trở về hướng Đông, khi đó Hồng Điều đã cất cánh rời đồn là cùng lúc Xà Vương lại vào trục đánh”.

Tôi thông báo cho Bravo.

- “Bravo nhận rõ”...

- “Xà Vương đây Hồng Điều...”

- “Hồng Điều, Xà Vương nghe”

- “Hồng Điều cao độ 1000 bộ trên target (đồn), quẹo phải, đáp từ Nam lên Bắc, nhờ bạn yểm trợ bờ sông phía Tây và con kinh hướng Bắc”.

- “Xà Vương đã thấy bạn, chúng tôi từ Tây sang Đông, yên chí”.

Chợt có tiếng quân bạn vào tần số FM:

- “Hồng Điều bạn nói mấy con chó lửa (gunships) coi chừng bắn làm mấy thằng con tui ở bờ Đông”.

- “Xà Vương bạn có nghe rõ?”. Hồng Điều hỏi.

- “Xà Vương nhận rõ”.

Hồng Điều, vào bãi đáp an toàn không bị bắn, có lẽ vì yếu tố “bất ngờ” hay là bọn VC sợ hai con “chó lửa”?

Đột nhiên tại bãi đáp bụi khói bốc lên mù mịt. Bãi đáp bị pháo kích.

- “Xà Vương tôi cất cánh thẳng về hướng Bắc vì hướng Nam tụi VC đặt súng pháo vào đồn.” Hồng Điều thông báo qua tần số liên lạc.

- “OK, bạn cất cánh, quẹo trái lấy cao độ về hướng Tây Nam, chúng tôi sẽ yểm trợ từ hướng Tây thẳng vào con kinh trước mặt bạn.”

- “Bravo, đây Alpha”,

- “Nghe”, Bravo...

- “Anh theo tôi, trực đánh từ Tây Bắc, hai bên bờ kinh, break phải, coi chừng Hồng Điều bên tay phải, đưa Hồng Điều qua sông rồi trở lại làm tiếp.”

Sau khi đưa Hồng Điều an toàn rời vùng, chúng tôi quay trở lại, bao nhiêu đạn, rockets chúng tôi “li xì” ráo cho con cháu bác Hồ...

Phi vụ xong, định rời vùng thì Hồng Điều gọi:

- “Xà Vương đây Hồng Điều”

- “Xà Vương tôi nghe”...

- “Hồng Điều cảm ơn bạn đã yểm trợ an toàn rời vùng... Bọn VC pháo kích vào bãi đáp làm tử thương anh Chuẩn úy trưởng đồn, lệnh quân đoàn, phải bốc xác viên Chuẩn úy với bất cứ giá nào, gunships ở lại yểm trợ cho đến khi hoàn tất nhiệm vụ, nghe rõ”.

- “Hồng Điều, bãi đáp bị pháo kích, bạn đáp chỗ nào để bốc xác”.

- “Hồng Điều sẽ đáp tại đồn phía Nam cách đồn trước khoảng vài cây số, bạn sẽ yểm trợ chiếc ghe “tắc rón” chạy từ đồn phía Nam và theo sông lớn chạy lên phía Bắc, vào con kinh mà bạn đã yểm trợ, bốc xác rồi sẽ theo đường cũ chạy về hướng Nam”.

- “Làm sao tôi biết chiếc ghe nào là bạn?” Tôi hỏi Hồng điều.

- “Chiếc ghe sẽ xuất phát từ đồn, người lính một mình trên chiếc ghe, đội nón lá, tay cầm cờ quốc gia. Khi nào anh ta bị VC tấn công thì anh ta sẽ phát cờ cho bạn biết để yểm trợ. Vì lý do bí mật, bạn đừng gây sự chú ý về chiếc ghe này với bọn VC mà hồng việc”...

- “OK. Tụi này về phi trường Rạch Giá đổ xăng, trang bị (load) đạn, rockets. Cát cánh sẽ báo cho bạn rõ.”

Cát cánh rời phi trường Rạch Giá, đến gần mục tiêu tôi liên lạc:

- “Hồng Điều, đây Xà Vương, chúng tôi đã đến mục tiêu cũ”...

- “OK, Xà Vương bạn thấy chiếc ghe chưa?”

Chúng tôi đảo mắt tìm kiếm một lúc cho đến khi phát hiện chiếc ghe có người đang phát lá cờ.

- “Thấy rõ, có phải chiếc chày giữa dòng sông, ghe có mang máy liên lạc không? Tần số nào để tôi liên lạc”

- “Không có máy liên lạc gì cả, chỉ có lá cờ mà thôi...”

- “OK, tụi tôi sẽ theo dõi kỹ chiếc ghe này”...

Chúng tôi bay vòng vòng bờ Tây, hoa tiêu, cơ phi, và xạ thủ đều chú ý tầm mắt đến chiếc ghe này... Mỗi người một ý nghĩ, riêng tôi thì nghĩ phương cách nào yểm trợ chiếc ghe này được hữu hiệu, vì chưa bao giờ tôi đi yểm trợ chiếc ghe nào cả. Lúc trước đi thực tập bay với US Navy (Seawolves) thì chỉ yểm trợ những chiếc tàu giang đĩnh, tuần duyên trong sông rạch, vận tốc chạy rất nhanh, bây chừ yểm trợ “tắc rần”... Suy nghĩ vu vơ... cho đến khi anh cơ phi báo cho biết “ghê đã gần bên”. Tôi lấy lại cần lái, và gọi số 2:

- “Bravo, đây Alpha”...

- “Nghe rồi cha nội”, giọng Bravo chán chường có lẽ vì lần đầu tiên phải đi yểm trợ một phi vụ kỳ cục này.

- “Trục đánh như cũ, nhớ lưu ý xóm nhà hướng Nam...”

- “Rẹt... rẹt”, Bravo bấm vào intercom hai lần dấu hiệu nhận rõ.

Chiếc ghe di chuyển chậm lại, từ từ rẽ phải để vào đầu kinh, chuẩn bị chạy vào đồn. Chúng tôi, mười sáu (16) con mắt chăm chú nhìn mọi cử động của chiếc ghe này. Chợt chiếc ghe ngừng chạy tại ngã ba giữa sông và kinh, tôi thấy anh tài công (QNVNCH)

đang ra sức kéo máy để di chuyển ghe... anh ta tiếp tục một hồi lâu thì chúng tôi thấy máy nổ trở lại và chiếc ghe từ từ đi giữa con kinh và cập lại trước đồn. Chúng tôi mọi người thở dài nhẹ nhõm.

Sau khi chiếc ghe đã cập vào đồn, chúng tôi (gunships) vẫn bay phía bờ Tây chờ đợi chiếc ghe rời đồn. Tất cả anh em phi hành đoàn đều giữ im lặng, vô tuyến liên lạc hoàn toàn im hơi... không khí thật ngột ngạt... Tất cả nhân quang đều chăm chú nhìn vào chiếc ghe và cái đồn nhỏ bé đang chờ bọn CS “làm thịt”. Tôi tự nghĩ không hiểu bọn CS có biết chiếc ghe vừa vào đồn là để lấy xác hay không?

Mây chiều từ đâu đã kéo đến che phủ một phần bầu trời, tôi nghĩ trong đầu “Hy vọng chiếc ghe rời đồn trước khi cơn mưa” vì trời mưa rất trở ngại cho việc yểm trợ. Chợt có tiếng quân bạn vào tần số FM:

- “Chó lửa thằng em tôi sắp lên thác (rời đồn) đó bạn”
- “Chó lửa nhận rõ”, tôi trả lời.
- “Bravo đây Alpha”, tôi gọi số 2
- “Alpha tôi nghe”, Bravo trả lời.
- “Bravo còn bao nhiêu xăng”, tôi hỏi
- “Khoảng 900lbs”...
- “OK, tôi còn khoảng 800”

Tôi xin phép được giải thích vì sao tôi quan tâm về lượng xăng. Chúng tôi phải lưu ý đến số lượng xăng để quyết định có nên về đổ xăng trước khi yểm trợ vì trong khi yểm trợ không thể bỏ ngang để về đổ xăng. Nhất là trong phi vụ “Yểm trợ tắc rần” này tôi cần phải chú ý hơn vì “tắc rần” không chạy nhanh như những giang đỉnh hay tuần duyên của Hải quân VN.

- “Chó lửa, thằng em tôi lên thác, nhờ bạn giúp giùm” quân bạn thông báo.
- “OK, tôi đã thấy thằng em bạn rồi” tôi trả lời...

Khi chiếc ghe rời đồn bắt đầu quẹo trái trên con kinh nhỏ để di chuyển ra sông lớn, chúng tôi (gunships) đã vào trực đánh từ Tây sang Đông hai bên bờ kinh. Chiếc ghe an toàn ra đến sông lớn và bắt đầu chạy về hướng Nam...

- “Bravo đây Alpha”, tôi gọi số 2
- “Nói đi” số 2 trả lời.
- “Hãy để dành đạn và rockets vì đường còn dài”

- “Nghe rõ”.

Chúng tôi tiếp tục bay theo yểm trợ chiếc ghe trên sông lớn, và không thấy dấu hiệu nào của anh tài công cho biết đang bị VC tấn công. Tôi thầm nghĩ: “Chắc chắn thoát rồi, bọn VC không cách chi bắn theo ghe được vì khoảng cách từ bờ sông đến ghe khá xa”.

Nhưng dòng cảm nghĩ của tôi bị chặn lại, tôi thấy hàng đoàn ghe rời bờ sông chạy đuổi theo chiếc ghe mà chúng tôi đang yểm trợ và anh tài công đã “phát cờ VNCH” dấu hiệu cho chúng tôi biết anh đang bị VC rượt đuổi và tấn công. Đồng thời lúc đó, VC tại xóm nhà bắt đầu pháo kích theo chiếc ghe, đạn pháo kích nổ trên dòng sông tạo thành những vũng nước đen trên sông. Các bạn đã từng xem phim “Cao bồi và mọi da đỏ” chắc đã từng thấy cảnh một đám da đỏ rượt một anh cao bồi đi lạc ra sao thì cảnh rượt thuyền cũng giống như vậy.

- “Bravo, Alpha”,

- “Nói đi”

- “Bay vòng tròn yểm trợ, dùng minigun bắn chặn đoàn ghe”.

- “Bravo nghe rõ”.

Chúng tôi bay vòng tròn, phải rồi trái, để xử dụng tối đa hai cây súng miniguns... nhờ trời nên hai súng không trở ngại, và chúng tôi đã làm chậm bước tiến của bọn VC bởi những làn đạn từ các họng súng miniguns. Đạn pháo kích vẫn pháo theo ghe, và tôi thấy tên VC chạy tới chạy lui để điều chỉnh súng cho chính xác. Chúng tôi dùng rockets để tiêu diệt các khẩu pháo 61ly hoặc 81ly. Các anh cơ phi + xạ thủ thì dùng miniguns để bắn chìm các ghe của bọn VC. Vừa yểm trợ chiếc ghe vừa cầu nguyện cho chiếc ghe đừng “chết máy”... Nếu ghe ngừng chạy thì anh tài công can đảm kia sẽ không làm tròn trách nhiệm cao cả của người lính VNCH.

Đoàn ghe VC truy đuổi bị bắn chìm rất nhiều, nên sau một hồi theo đuổi, họ tách rời và chạy vào hai bờ sông. Chiếc ghe chở xác tiếp tục chạy và anh tài công không còn “phát cờ” nữa, dấu hiệu an toàn... chúng tôi mọi người nhìn nhau không biết nói câu gì. Nổi bàng hoàng vẫn còn in trên nét mặt của từng anh em. Chúng tôi tiếp tục yểm trợ chiếc ghe cho đến khi vào tận đồn phía Nam, nơi đó đã có “Hồng Điều”, danh hiệu trực thăng tải thương đón chờ.

- “Hồng Điều đây Xà Vương” tôi gọi

- “Xà Vương, Hồng Điều tôi nghe”.

- “Nhờ Hồng Điều chuyển lời đến anh tài công, chúng tôi Xà Vương, rất mến phục sự can đảm và tình yêu thương đồng đội của anh. Hy vọng sẽ gặp anh ta trong một ngày gần đây”...

- “OK, Hồng Điều sẽ chuyển cho bạn. Phi vụ xong, chúc các bạn về bình an”.

- “Hồng Điều cũng vậy... à... Chúc mừng năm mới!”

Chúng tôi ghé đồ xăng tại phi trường Vị Thanh, trời đã về chiều, những hạt nắng thừa vẫn còn đọng lại trên đường bay. Nhìn xa xa thấy những em bé trong bộ đồ mới chạy đùa tung tăng vui Xuân thật vô tư.... Rời phi trường Vị Thanh, tôi gọi Paddy báo cáo phi vụ và lộ trình về Cần Thơ, Paddy hỏi:

- “Đi bay ngày Tết có vui lắm không bạn?” Họ (Paddy) ở căn cứ thì làm sao thấy những sự việc đã xảy ra... tôi trả lời: “Cũng thường thôi, một ngày như mọi ngày”...

Đưa cần lái cho anh hoa tiêu phó, tôi vội móc bao thuốc lá “Con Mèo đen”, quà lì xì của ngài Quận Trưởng mời anh em... Qua làn thuốc thơm, tôi ôn lại phi vụ vừa qua và thầm nói cho riêng mình: “CHỈ VÙNG IV CHIẾN THUẬT MỚI CÓ GUNSHIPS YÊM TRỢ GHE XUÔNG MÀ THÔI”...

Xà Vương 12

<http://hoiquanphidung.com/content.php?3655-Y%E1%BB%83m-tr%E1%BB%A3-ghe-xu%E1%BB%93ng>

BKT ghi chú

* - Xà Vương: Rắn độc

** - Hồng Điều: Hồng (Hồng Thập Tự); Điều: Chim; HD: Trực Thăng Tản Thương

Nguồn: Internet e-mail by Trương Văn Quang chuyển

<http://hoiquanphidung.com/content.php?3655-Y%E1%BB%83m-tr%E1%BB%A3-ghe-xu%E1%BB%93ng>

Đăng ngày Thứ Bảy, February 13, 2016
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH